

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

28. przypomina o niezbędnym uzupełnianiu się FSUE z innymi instrumentami finansowania, takimi jak fundusze strukturalne, w reakcji na klęski żywiołowe, przy wykorzystaniu synergii z tymi mechanizmami i związanymi z nimi programami;

29. nalega, aby w kolejnych ramach finansowych na lata 2014–2020 zapewniono regionom wystarczającą elastyczność i możliwość redystrybucji zasobów dla nich przeznaczonych, tak aby mogły zwiększyć środki dostępne w przypadku klęsk, jeżeli uznają to za konieczne i właściwe, wzywając Komisję Europejską do dokonania w odpowiednim czasie przeglądu obowiązującego rozporządzenia, który powinien zbiec się w czasie z nowym okresem finansowym;

o

o o

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0004

Postępowanie administracyjne w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej (2012/2024(INL))

(2015/C 440/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w którym uznaje się prawo do dobrej administracji za podstawowe prawo obywateli,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾,
- uwzględniając bogate orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w którym uznano zestaw ogólnych zasad prawa administracyjnego w oparciu o tradycje konstytucjonalne państw członkowskich,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2001 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego w następstwie badania z własnej inicjatywy na temat istnienia i powszechnej dostępności, w poszczególnych instytucjach i organach wspólnotowych, Kodeksu dobrego postępowania administracyjnego⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji 2000/633/WE, EWWiS, Euratom z dnia 17 października 2000 r. zmieniającą Regulamin poprzez załączenie Kodeksu dobrego postępowania administracyjnego personelu Komisji Europejskiej w ich kontaktach ze społeczeństwem⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, s. 331.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 267 z 20.10.2000, s. 63.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- uwzględniając decyzję sekretarza generalnego Rady/wysokiego przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa z dnia 25 czerwca 2001 r. w sprawie kodeksu dobrego postępowania administracyjnego dla Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz jego personelu w kontaktach zawodowych ze społeczeństwem ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rekomendację CM/Rec(2007)7 z dnia 20 czerwca 2007 r. Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie dobrej administracji,
  - uwzględniając opublikowane przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 19 czerwca 2012 r. „Zasady służby cywilnej urzędników UE”,
  - uwzględniając badanie zlecone przez rząd Szwecji Szwedzkiej Agencji Zarządzania Publicznego w sprawie zasad dobrej administracji w państwach członkowskich Unii Europejskiej ⁽²⁾,
  - uwzględniając notatki przedstawione na konferencji w sprawie prawa administracyjnego Unii Europejskiej zorganizowanej przez Departament Tematyczny Komisji Prawnej PE oraz Uniwersytet w Leónie (León, 27–28 kwietnia 2011 r.),
  - uwzględniając zalecenia zawarte w dokumencie roboczym w sprawie aktualnej sytuacji i przyszłych perspektyw prawa administracyjnego Unii Europejskiej przedstawione Komisji Prawnej przez grupę roboczą ds. prawa administracyjnego UE z dnia 22 listopada 2011 r.,
  - uwzględniając ocenę europejskiej wartości dodanej, jaką niesie ze sobą prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej, przedłożoną Komisji Prawnej w dniu 6 listopada 2012 r. przez Dział ds. Europejskiej Wartości Dodanej,
  - uwzględniając art. 42 i 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej, a także opinie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Komisji Petycji (A7-0369/2012),
- A. mając na uwadze, że wraz z rozwojem kompetencji Unii Europejskiej obywatele coraz częściej bezpośrednio stykają się z administracją Unii, nie mając przy tym zawsze odpowiednich praw procesowych, które mogłyby wykorzystać w tej sytuacji w przypadkach, kiedy okazałoby się to konieczne;
- B. mając na uwadze, że obywatele Unii mają prawo oczekiwać od unijnej administracji wysokiego stopnia przejrzystości, wydajności, sprawnego działania i reagowania niezależnie od tego, czy składają oficjalną skargę, czy korzystają z prawa do wniesienia petycji gwarantowanego Traktatem, wraz z informacjami o możliwości podjęcia przez nich dalszych czynności w sprawie;
- C. mając na uwadze, że obecne zasady Unii w sprawie dobrej administracji są rozproszone i znajdują się w wielu różnych źródłach: prawie pierwotnym, orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, prawodawstwie wtórnym, prawie miękkim oraz jednostronnych zobowiązaniach instytucji unijnych;
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska nie ma spójnego i kompleksowego zbioru skodyfikowanych zasad prawa administracyjnego, co utrudnia obywatelom zrozumienie ich praw administracyjnych na mocy prawa unijnego;
- E. mając na uwadze, że istniejące wewnętrzne kodeksy postępowania różnych instytucji mają ograniczony zakres, różnią się od siebie i nie są prawnie wiążące;
- F. mając na uwadze, że w wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 6 września 2001 r. – w zgodzie z poglądem, że ten sam Kodeks dobrego postępowania administracyjnego powinien mieć zastosowanie do wszystkich unijnych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych – Parlament przyjął z poprawkami europejski Kodeks dobrego postępowania administracyjnego opracowany przez Rzecznika Praw Obywatelskich;

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 5.7.2001, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.statskontoret.se/upload/Publikationer/2005/200504.pdf>

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- G. mając na uwadze, że w tej samej rezolucji Parlament wezwał Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego rozporządzenia zawierającego Kodeks dobrego postępowania administracyjnego oparty na art. 308 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- H. mając na uwadze, że – jak podkreślił Rzecznik Praw Obywatelskich – pozwoliłoby to uniknąć obecnego zamieszania wynikającego z równoległego istnienia różnych kodeksów dla większości instytucji i organów Unii, sprawiłoby, że te instytucje i organy stosowałyby te same podstawowe zasady w kontaktach z obywatelami, i podkreśliłoby znaczenie tych zasad zarówno dla obywateli, jak i urzędników;
- I. mając na uwadze, że wszystkie działania Unii muszą być zgodne z zasadami państwa prawa, przy ścisłym rozdziale władz;
- J. mając na uwadze, że podstawowe prawo do dobrej administracji określone w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stało się prawnie wiążące jako prawo pierwotne;
- K. mając na uwadze, że zasady dobrej administracji promują przejrzystość i odpowiedzialność;
- L. mając na uwadze, że obecnie palącym problemem Unii Europejskiej jest brak zaufania ze strony obywateli, co może mieć wpływ na jej legitymizację; mając na uwadze, że Unia Europejska powinna udzielać szybkich, jasnych i wyraźnych odpowiedzi obywatelom w reakcji na nurtujące ich kwestie;
- M. mając na uwadze, że kodyfikacja zasady użyteczności – tj. zasady, zgodnie z którą administracja powinna służyć obywatelom, oferować im wskazówki, pomoc i wsparcie, działać z odpowiednią uprzejmością, a tym samym unikać nazbyt skomplikowanych i długotrwałych procedur, oszczędzając w ten sposób czas i wysiłek obywateli oraz urzędników – pomogłoby spełnić uzasadnione oczekiwania obywateli i przyniosłoby korzyści zarówno obywatelom, jak i administracji dzięki poprawie jakości usług oraz większej skuteczności; mając na uwadze, że należy zwiększyć prawo obywateli UE do dobrej administracji, w tym za pośrednictwem odpowiednich służb i sieci informacyjnych Komisji;
- N. mając na uwadze, że – uwzględniając zalecenia Grupy Państw Przeciwko Korupcji (GRECO) Rady Europy – jasny i wiążący zbiór zasad dotyczących administracji Unii stanowiłby pozytywny sygnał w walce z korupcją w administracji publicznej;
- O. mając na uwadze, że podstawowy zestaw zasad dobrej administracji jest obecnie powszechnie akceptowany wśród państw członkowskich;
- P. mając na uwadze, że w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej opracowano ugruntowane zasady postępowania, które mają zastosowanie do postępowań państw członkowskich w sprawach wspólnotowych i które powinny tym bardziej stosować się do bezpośredniej administracji Unii;
- Q. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego pomogłoby unijnej administracji w wykorzystaniu jej potencjału jako organizacji wewnętrznej do udostępniania i promowania najwyższych standardów administracji;
- R. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej przyczyniłoby się do zwiększenia legitymizacji Unii i zaufania obywateli do administracji unijnej;
- S. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego mogłoby wzmocnić spontaniczną konwergencję krajowego prawa administracyjnego w odniesieniu do ogólnych zasad postępowania i praw podstawowych obywateli względem administracji, a tym samym wzmocnić proces integracji;
- T. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego mogłoby wspierać współpracę i wymianę najlepszych praktyk między krajowymi organami administracji a administracją Unii z myślą o realizacji celów określonych na podstawie art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- U. mając na uwadze, że wejście w życie Traktatu z Lizbony zapewniło Unii Europejskiej właściwe podstawy prawne do przyjęcia europejskiego prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- V. mając na uwadze, że działania legislacyjne wnioskowane w rezolucji powinny opierać się na szczegółowej analizie skutków, obejmującej między innymi określenie kosztów postępowań administracyjnych;
- W. mając na uwadze, że Komisja powinna przeprowadzić wystarczające konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami oraz że powinna w szczególności skorzystać z doświadczenia i wiedzy fachowej Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, którego urząd jest głównym organem otrzymującym skargi od obywateli dotyczące nieprawidłowości w organach i instytucjach Unii;
1. zwraca się do Komisji o przedłożenie, na podstawie art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie europejskiego prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego, postępując zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami przedstawionymi w załączniku;
  2. stwierdza, iż zalecenia te są zgodne z prawami podstawowymi i zasadą pomocniczości;
  3. uważa, iż projekt będący przedmiotem wniosku nie pociąga za sobą skutków finansowych;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku, Komisji i Radzie, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, jak również parlamentom i rządów państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓLWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI PRZEDSTAWIONEGO WNIOSKU

Zalecenie 1 (dotyczące celu i zakresu rozporządzenia, które ma zostać przyjęte)

Celem rozporządzenia powinno być zagwarantowanie prawa do dobrej administracji za pomocą otwartej, efektywnej i niezależnej administracji w oparciu o europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego.

Rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii („administracja unijna”) w ich kontaktach ze społeczeństwem. Zakres rozporządzenia powinien być zatem ograniczony do administracji bezpośredniej.

Rozporządzenie powinno określać podstawowe zasady dobrej administracji i regulować procedury stosowane przez administrację unijną podczas rozpatrywania poszczególnych przypadków, w których stroną jest osoba fizyczna lub prawna, lub w innych sytuacjach, w których jednostka ma bezpośredni lub osobisty kontakt z administracją unijną.

Zalecenie 2 (dotyczące związku między rozporządzeniem a instrumentami sektorowymi)

Rozporządzenie powinno zawierać uniwersalny zbiór zasad i określać procedurę stosowaną jako zasadę de minimis, gdy nie istnieje lex specialis.

Gwarancje przyznane obywatelom w ramach instrumentów sektorowych nie mogą zapewniać mniejszej ochrony niż gwarancje przewidziane w rozporządzeniu.

Zalecenie 3 (dotyczące ogólnych zasad odnoszących się do administracji)

Rozporządzenie powinno określać następujące zasady:

- Zasada praworządności: administracja unijna powinna działać w zgodzie z prawem i stosować zasady i procedury określone w prawodawstwie Unii. Uprawnienia administracyjne są oparte na prawie, a ich treść musi być z nim zgodna.

Podejmowane decyzje i przyjmowane środki nigdy nie powinny być arbitralne ani wynikać z celów, które nie są oparte na prawie lub motywowane interesem publicznym.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- Zasada niedyskryminacji i równego traktowania: administracja unijna powinna unikać nieuzasadnionej dyskryminacji osób ze względu na narodowość, płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub jakiegokolwiek inne opinie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Osoby, które znajdują się w podobnej sytuacji, powinny być traktowane jednakowo. Różnice w traktowaniu mogą być usprawiedliwione jedynie obiektywnymi aspektami danej sprawy.

- Zasada proporcjonalności: administracja unijna powinna podejmować decyzje dotyczące praw i interesów osób tylko w razie potrzeby i w zakresie wymaganym do osiągnięcia zamierzonego celu.

Podejmując decyzje, urzędnicy powinni zachowywać odpowiednią równowagę między interesami osób prywatnych a interesem publicznym. W szczególności nie powinni nakładać obciążeń administracyjnych lub ekonomicznych, które są nadmierne w stosunku do oczekiwanych korzyści.

- Zasada bezstronności: administracja unijna powinna być bezstronna i niezależna. Powinna powstrzymać się od wszelkich arbitralnych działań niekorzystnych dla osób oraz od preferencyjnego traktowania, bez względu na motyw.

Administracja unijna zawsze działa w interesie Unii i dla dobra publicznego. Żadne działanie nie będzie się opierać na interesie osobistym (w tym finansowym), rodzinnym ani narodowym, ani też podlegać presji politycznej. Administracja unijna gwarantuje odpowiednią równowagę między poszczególnymi rodzajami interesów obywateli (przedsiębiorców, konsumentów i innych).

- Zasada spójności i uzasadnionych oczekiwań: administracja unijna powinna wykazywać konsekwencję we własnych działaniach i działać zgodnie z normalnymi praktykami administracyjnymi, które zostaną podane do publicznej wiadomości. W przypadku uzasadnionych podstaw do odstąpienia od takiej normalnej praktyki administracyjnej w indywidualnych przypadkach należy podać ważne uzasadnienie takiego odstępstwa.

Uzasadnione i słuszne oczekiwania osób wynikające ze sposobu, w jaki administracja unijna działała w przeszłości, powinny być respektowane.

- Zasada poszanowania prywatności: administracja unijna będzie szanować prywatność osób zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Administracja unijna nie powinna przetwarzać danych osobowych w celach prawnie niedozwolonych ani przekazywać tych danych osobom trzecim.

- Zasada uczciwości: musi być przestrzegana jako podstawowa zasada prawa, niezbędna do utworzenia klimatu zaufania i przewidywalności w stosunkach między obywatelami a administracją;

- Zasada przejrzystości: administracja unijna jest otwarta. Dokumentuje ona postępowania administracyjne i prowadzi odpowiednie zapisy korespondencji przychodzącej i wychodzącej, otrzymanych dokumentów oraz podjętych decyzji i przyjętych środków. Wszystkie wkłady pochodzące od organów doradczych i zainteresowanych stron powinny być udostępniane publicznie.

Wnioski o dostęp do dokumentów są rozpatrywane zgodnie z ogólnymi zasadami i ograniczeniami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001.

- Zasada efektywności i użyteczności: działania ze strony administracji unijnej podlegają kryteriom efektywności i użyteczności publicznej.

Członkowie personelu informują opinię publiczną na temat sposobu, w jaki rozpatrywana jest sprawa leżąca w ich kompetencjach.

Po otrzymaniu wniosku w sprawie, która nie znajduje się w zakresie ich kompetencji, kierują osobę składającą wniosek do właściwego punktu obsługi.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

Zalecenie 4 (dotyczące zasad regulujących decyzje administracyjne)

Zalecenie 4.1: dotyczące wszczęcia postępowania administracyjnego

Decyzje administracyjne są podejmowane przez administrację unijną z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanej strony.

Zalecenie 4.2: dotyczące potwierdzania odbioru

Wnioski o decyzje indywidualne powinny być potwierdzane na piśmie, ze wskazaniem terminu podjęcia decyzji w danej sprawie. Określa się też konsekwencje jakiegokolwiek uchybienia w zakresie podjęcia decyzji w określonym terminie (milczenie administracji).

W przypadku wadliwego wniosku potwierdzenie zawiera termin poprawy błędu lub dostarczenia brakujących dokumentów.

Zalecenie 4.3: dotyczące bezstronności decyzji administracyjnych

Żaden członek personelu nie bierze udziału w podejmowaniu decyzji administracyjnej, w której ma interes finansowy.

Informacje o wszelkich konfliktach interesów pracownik przekazuje swojemu bezpośredniemu przełożonemu, który może podjąć decyzję o wykluczeniu tego członka personelu z postępowania, z uwzględnieniem okoliczności konkretnej sprawy.

Obywatel będący stroną zainteresowaną może zażądać wykluczenia urzędnika z procesu podejmowania decyzji, która wpłynie na indywidualne interesy tej osoby. Wniosek w tej sprawie składa się na piśmie i określa w nim podstawy, na których jest oparty. Bezpośredni przełożony urzędnika podejmuje decyzję po przesłuchaniu zainteresowanego urzędnika.

Należy ustalić odpowiednie terminy postępowania w przypadku konfliktów interesów.

Zalecenie 4.4: dotyczące prawa do bycia wysłuchanym

Należy przestrzegać prawa do obrony na każdym etapie postępowania. Jeśli unijna administracja podejmie decyzję, która ma bezpośredni wpływ na prawa lub interesy osób, osoby te będą miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie lub ustnie przed podjęciem decyzji, jeśli to konieczne lub jeśli tak zdecydują, za pośrednictwem wybranej przez siebie osoby.

Zalecenie 4.5: dotyczące prawa dostępu do akt sprawy

Zainteresowana strona ma zagwarantowany pełen dostęp do akt swojej sprawy. Decyzja o tym, które jawne dokumenty są istotne, powinna należeć do zainteresowanej strony.

Zalecenie 4.6: dotyczące terminów

Decyzje administracyjne podejmowane są w rozsądnym terminie i bez opóźnień. Terminy określa się w odpowiedniej zasadzie dotyczącej konkretnego postępowania. Jeśli termin nie został ustalony, nie powinien on przekraczać trzech miesięcy od daty podjęcia decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, jeżeli zostało ono wszczęte z urzędu, lub od daty złożenia wniosku przez zainteresowaną stronę.

Jeżeli decyzja nie może zostać podjęta w tym terminie z przyczyn obiektywnych, takich jak konieczność zapewnienia czasu na poprawę wadliwego wniosku, złożoność sprawy, obowiązek zawieszenia postępowania do czasu podjęcia decyzji przez stronę trzecią itp., osoba zainteresowana zostanie o tym poinformowana, a decyzja zostanie podjęta w możliwie najkrótszym czasie.

Zalecenie 4.7: dotyczące formy decyzji administracyjnych

Decyzje administracyjne powinny mieć formę pisemną i być sformułowane w sposób jasny, prosty i zrozumiały. Są one sporządzane w języku wybranym przez adresata, pod warunkiem, że jest to jeden z języków urzędowych Unii.

Zalecenie 4.8: dotyczące obowiązku przedstawienia przyczyn

W treści decyzji administracyjnych należy wyraźnie wskazać powody, na których są oparte, w tym istotne fakty i podstawę prawną.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

Decyzje zawierają indywidualne uzasadnienia. Jeśli nie jest to możliwe ze względu na to, że podobne decyzje dotyczą dużej liczby osób, należy zezwolić na przekazywanie standardowych komunikatów. W tym przypadku jednak każdy obywatel, który wyraźnie zażąda indywidualnego uzasadnienia, powinien je otrzymać.

Zalecenie 4.9: dotyczące powiadomienia w sprawie decyzji administracyjnych

Informacje o decyzjach administracyjnych, które mają wpływ na prawa i interesy osób, przekazuje się na piśmie osobie zainteresowanej lub osobom zainteresowanym natychmiast po przyjęciu tych decyzji.

Zalecenie 4.10: dotyczące wskazania dostępnych środków odwoławczych

W decyzjach administracyjnych należy jednoznacznie wskazywać – tam, gdzie prawo unijne przewiduje taką możliwość – że możliwe jest odwołanie, a także opisać procedurę prowadzącą do złożenia takiego odwołania, w tym nazwę i adres siedziby osoby lub wydziału, do których należy złożyć odwołanie, i termin na jego złożenie.

W stosownych przypadkach w decyzjach administracyjnych podaje się informację o możliwości wszczęcia postępowania sądowego i/lub złożenia skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Zalecenie 5 (dotyczące przeglądu i zmiany własnych decyzji)

Rozporządzenie powinno przewidywać możliwość skorygowania błędu pisarskiego, arytmetycznego lub podobnego przez administrację unijną w dowolnej chwili, z własnej inicjatywy lub na wniosek osoby zainteresowanej.

Należy uwzględnić postanowienia dotyczące sprostowania decyzji administracyjnych z innych powodów, wyraźnie określając procedury postępowania w przypadku zmiany decyzji, które wpływają niekorzystnie na interesy osoby zainteresowanej, oraz tych, które są korzystne dla tej osoby.

Zalecenie 6 (dotyczące formy i jawności rozporządzenia)

Rozporządzenie powinno być sporządzone w sposób jasny, zwięzły i zrozumiały dla opinii publicznej.

Powinno być odpowiednio opublikowane na stronach internetowych każdej instytucji, każdego organu i każdej jednostki organizacyjnej Unii.

P7_TA(2013)0005

Informowanie pracowników i konsultowanie się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi (2012/2061(INL))

(2015/C 440/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 9 i art. 151, a także art. 153 ust. 1 lit. e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

— uwzględniając art. 14, 27 i 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,